

serne af indførelse af automatisk særeje kontra formuefællesskab ved indgåelse af ægteskab samt oprettelse af ægteskabskontrakt må undersøges.

Under I,3 mente RITA KNUDSEN, at sidste sætning var overflodig, det står i I,4. EVA HEMMER HANSEN ville gerne bevare sætningen, men under I,4, der således får tilføjelsen: Mand og hustru bør hver have fuld folkepension.

Under uddannelse II ønskede hovedstyrelsen Punkt 4 slettet.

Under III,1 ønskede KAREN HØEG ALBRETHSEN ikke, at der skulle stå "betragte erhvervsarbejde som en selvfølge". EVA HEMMER HANSEN henviste til FN's erklæring, hvor der står, at ethvert menneske har ret til erhvervsarbejde.

RITA KNUDSEN syntes, det var klart og kort formuleret og ikke sådan, at D.K. dikterer, at alle skal arbejde.

Under V,5 enedes man om at slette sætningen: Barselshvile må ikke være under 3 måneder.

Endvidere blev man enige om at udvide med et nyt afsnit V,9: Om-sorg for gamle og syge må forbedres og udbygges.

Med hensyn til det internationale arbejde var det det samme, som i første forslag, det var ikke nedtaget i det ondelte arbejdsprogram.

Arbejdsprogrammet blev iøvrigt gennengået punkt for punkt og foreslåede ændringer og tilføjelser blev indgående diskuteret af hovedstyrelsen. De foreløbige resultater blev som ovenfor nævnt, og da man var færdig med gennemgangen, fik GRETE MUNK ordet for at få hovedstyrelsens godkendelse af, at dette program forelægges til gennemgang på landsmødet, men man er enige om, at det ikke skal vedtages af landsmødet. 10. distrikt har indsendt krav om, at arbejdsprogrammet skal til afstemning på landsmødet, og det må så være et krav, der skal rejses af distriktet der. ELSE WESTERBERG mente, man evt. skulle tage det til afstemning næste år. RITA KNUDSEN mente, at et dokument som dette hele tiden måtte forandres, da forslag til enhver tid kan indsendes til et udvalg, der skal se på det, nedtage det eller svare på henvendelsen. Skulle et arbejdsprogram til afstemning ville det blive punkt for punkt, og der er punkter, man kun kan diskutere, ikke stemme om, alle kan ikke være enige. Iøvrigt ville man så ikke kunne ændre programmet, uden der hvert år skulle stemmes om ændringerne på landsmødet, og man ville således kunne bruge tiden år efter år til det. KAREN HØEG ALBRETHSEN mente, det burde til afstemning, ellers måtte man i hvert tilfælde meget nøje overveje, hvad det skal stå i programmet. EVA HEMMER HANSEN mente, at der havde været nogen kontakt med kredse og medlemmer, for at få dem til at give deres meninger til kende, og at alle stadig havde lejlighed dertil.

ANNELISE MORTANSEN syntes ikke det skulle foreslås til afstemning, det frængår heller ikke af dagsordenen for landsmødet.